

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 368/08-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť PhDr. V. B., B., a D. S., B., zastúpených advokátom JUDr. J. F., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na vlastníctvo podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. D 250/89, D not 92/07 zo 7. januára 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PhDr. V. B. a D. S. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2008 doručená sťažnosť PhDr. V. B., B., a D. S., B. (ďalej len „sťažovateľky“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na vlastníctvo podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru uznesením Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. D 250/89, D not 92/07 zo 7. januára 2008, ktorou sa sťažovateľky domáhali vydania tohto nálezu:

„1) Základné právo PhDr. V. B. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, taktiež základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na pokojné užívanie svojho majetku zaručené článkom č. 1 Protokolu č. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Senica zo dňa 07. 01. 2008, sp. zn. D 250/89, D not 92/07 porušené bolo.

2) Základné právo D. S. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, taktiež základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na pokojné užívanie svojho majetku zaručené článkom č. 1 Protokolu č. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Senica zo dňa 07. 01. 2008, sp. zn. D 250/89, D not 92/07 porušené bolo.

3) Uznesenie Okresného súdu Senica zo dňa 07. 01. 2008, sp. zn.: D 250/1989, D not 92/07 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

4) PhDr. V. B. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 100.000,-Sk (slovom stotisíc slovenských korún), ktoré je jej Okresný súd Senica povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5) D. S. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 100.000,-Sk (slovom stotisíc slovenských korún), ktoré je jej Okresný súd Senica povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6) Okresný súd Senica je povinný uhradiť PhDr. V. B. a D. S. trovy konania, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu, na účet ich právneho zástupcu JUDr. J. F. a to do troch dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

Zo sťažnosti doručenej ústavnému súdu a z pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. D 250/1989 (ďalej len „dedičské konanie“) vyplynulo, že v dedičskej veci po neb. Ľ. H., kanadskom štátnom občanovi..., naposledy bytom T. (ďalej len „poručiteľ“), boli sťažovateľky ako dcéry v priebehu dedičského konania po zomrelej E. G. (zomrela...), ktorá bola dcérou neb. Ľ. H., spolu s inými osobami účastníkmi predmetného dedičského konania. Zo zápisnice o predbežnom vyšetrení v dedičskom konaní po neb. Ľ. H. zo 6. júna 1988 spísanej na bývalom Štátnom notárstve v T. s vnučkou poručiteľa M. M. vyplýva, že táto za majetok poručiteľa okrem obnoseného šatstva a starších hnutelných vecí označila hotovosť 2 500 Kčs, ktorá patrila poručiteľovi s manželkou, vkladnú knižku na 70 000 Kčs s názvom Ľ. H. a vkladnú knižku na 76 000 Kčs a ďalej uviedla, že sama vybavila a uhradila náklady pohrebu poručiteľa O. T. 17 026 Kčs.

Prvé pojednávanie v dedičskej veci sa konalo 21. apríla 1989. Dňa 27. februára 1990 zomrela manželka poručiteľa A. H., a dedičské konanie po nej bolo vedené Okresným súdom Trnava pod sp. zn. D 638/90. Keďže A. H. bola jednou z účastníkov dedičského konania po neb. Ľ. H., právna predchodkyňa sťažovateľiek 5. júna 1991 poskytla štátnemu notárovi JUDr. J. O., ktorý prerokúval dedičstvo po neb. A. H., na jeho výzvu zoznam dedičov. V roku 1996 bola dedičská vec po neb. A. H. na podnet matky sťažovateľiek odňatá JUDr. O. a bola pridelená notárke JUDr. A. V., ktorá stanovila okruh dedičov a prerokovala závet poručiteľky na pojednávaní 10. mája 2004. Sťažovateľky podali návrh na zmenu súdneho komisára, ktorému okresný súd vyhovel a vykonaním dedičského konania poveril JUDr. J. K., a to 12. marca 2007.

Okresný súd uznesením sp. zn. D 250/89, D not 92/07 zo 7. januára 2008 dedičské konanie zastavil s odôvodnením, že poručiteľ zanechal iba nepatrný majetok. Sťažovateľkám toto rozhodnutie nebolo doručené a tvrdia, že o jeho existencii sa dozvedeli až z nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 48/08-23 z 28. februára 2008, ktorým ústavný súd o ich sťažnosti na porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v rovnakom dedičskom konaní rozhodol tak, že sťažnosti nevyhovel, a to práve s ohľadom na zistenie, že dedičské konanie po neb. Ľ. H. bolo okresným súdom uznesením sp. zn. D 250/89, D not 92/07 zo 7. januára 2008 zastavené pre nemajetnosť poručiteľa, k čomu došlo ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu vo veci sp. zn. II. ÚS 48/08.

Sťažovateľky vo svojej sťažnosti ďalej uviedli, že uznesenie okresného súdu sp. zn. D 250/89, D not 92/07 zo 7. januára 2008 považujú za „*vadné a arbitrárne, vydané v rozpore s reálnymi skutkovými okolnosťami*“, nedostatočne a zmätočne odôvodnené.

Ako ďalej vyplýva z dedičského spisu okresného súdu, uznesenie okresného súdu sp. zn. D 250/89, D not 92/07 zo 7. januára 2008 bolo na žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky v 1. rade z 25. apríla 2008 doručené právnenému zástupcovi 29. mája 2008.

Na uznesení okresného súdu sp. zn. D 250/89, D not 92/07 zo 7. januára 2008 je vyznačená doložka o jeho právoplatnosti 25. január 2008.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd poukazuje na to, že uznesenie podľa § 175h ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) o zastavení dedičského konania pre nemajetnosť, resp. preto, že poručiťel zanechal iba majetok nepatrnej hodnoty, je uznesením, proti ktorému sa nemožno v zmysle výslovnej zákonnej úpravy odvolať, a nejde ani o uznesenie, ktorým sa účastníkom ukladá povinnosť. Z tohto dôvodu nie je potrebné takéto uznesenie ani doručovať účastníkom, a to v zmysle § 168 ods. 2 OSP. Podľa § 169 ods. 3 OSP ak sa uznesenie nedoručuje, stačí v jeho písomnom vyhotovení uviesť výrok a deň vydania. Z tohto dôvodu nebol okresný súd povinný uznesenie sp. zn. D 250/89, D not 92/07 zo 7. januára 2008 odôvodňovať, a ak napriek tomu uznesenie odôvodnil, nemôžu byť nedostatky jeho odôvodnenia porušením označených práv sťažovateľiek.

Ústavný súd s poukazom na už uvedené konštatuje, že ak okresný súd nedoručoval svoje uznesenie sp. zn. D 250/89, D not 92/07 zo 7. januára 2008 sťažovateľkám, postupoval v súlade so zákonom, a ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že ak okresný súd na žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky v 1. rade z 25. apríla 2008 doručil jej právnomu zástupcovi 29. mája 2008 rovnopis uznesenia sp. zn. D 250/89, D not 92/07 zo 7. januára 2008, tento úkon nemá žiadny vplyv na právoplatnosť predmetného uznesenia okresného súdu, na ktorom je vyznačená doložka o jeho právoplatnosti 25. január 2008, pretože v dedičskom konaní sťažovateľka nebola právne zastúpená advokátom.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ako je zrejmé z tohto ustanovenia, v prípade, ak sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu, lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti sa počíta od jeho právoplatnosti. Vziať do úvahy skutočnosť, že rozhodnutie sťažovateľkám nebolo doručené, resp. že bolo doručené právnomu zástupcovi 29. mája 2008, by bolo možné iba v prípade, ak by bolo povinnosťou okresného súdu doručovať rozhodnutie sťažovateľkám a okresný

súd by si túto povinnosť nesplnil. Ako vyplýva z už uvedeného, o taký prípad vo vzťahu k sťažovateľkám nejde.

Uznesenie okresného súdu sp. zn. D 250/89, D not 92/07 zo 7. januára 2008, ako to vyplýva z doložky o jeho právoplatnosti vyznačenej na jeho prvopise v dedičskom spise, nadobudlo právoplatnosť 25. januára 2008. Keďže sťažovateľky svoju sťažnosť smerujúcu proti tomuto uzneseniu doručili ústavnému súdu až 10. júla 2008, stalo sa tak až po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto je ich sťažnosť oneskorená.

Ústavný súd preto odmietol sťažnosť sťažovateľiek podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nielen z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti, ale aj preto, že bola podaná oneskorene.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. októbra 2008